

taler om Ordføreren, jeg siger, at den ærede Ordfører og jeg falde fuldkommen sammen, idet vi tillige falde sammen med, hvad der staaer i Betænkningen. Der staaer deri, at det er et vigtigt finantsielt Princip, der forrige Aar har været fastholdt, men vi finde os jo deri, vi foreslaae jo ingen Modfættelse. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds har dertil sagt: Principet kan kun være rigtigt, dersom det lader sig udføre i Praxis; dertil svarer jeg: jeg har fundet mig deri, fordi jeg seer, der er Banffeligheder, men Principet kan udføres i Praxis. Jeg angiver endog en simpel Wei, man kan følge, og viser, at den tidligere har været fulgt under lignende Forhold. Hvor er nu Uoverensstemmelsen? Den er slet ikke tilstede. Nu kommer den ærede Statsrevisor (Fischer) og mener, at det ikke er aldeles strengt nødvendigt at holde paa dette Princip, han anerkjender ikke Principets Riglighed; men hvad siger han saa ved Siden deraf? Han siger: naar Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgkreds mener, at der skulde være nogen Banffelighed ved at fastholde dette Princip deri, at Afslutningen foregaaer den 31te Marts, ja, selv om man vil udsætte den til den 1ste April, saa er dette vigtigt; thi den Afgjørelse, hvorom der her er Spørgsmaal, nemlig at dække udførte Handlinger med Pengemidler, at betale for leveret Arbejde eller ydede Gjerninger, kan fuldbyrdes i Løbet af 6 Uger eller noget mere. Deri er imidlertid heller ingen Modsigelse; det er en Oplysning af et Factum, og det har jeg heller ikke sagt Noget imod. Jeg har tværtimod hentydet til, at Afgjørelsen godt kunde finde Sted, men det, man med Sikkerhed skal vide, er, naar Handlingen har fundet Sted, naar Sagen er foregaaet, og her er altsaa endnu ingen Uoverensstemmelse. Jeg har nu megen lyst til at høre, hvorledes den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds kan tilspidse den Kile, som han vil drive ind imellem os for at faae en Sondring af det, som han saa gjerne vil bringe i Modsetning. Det forekommer mig at være en Slags Shgdom, men det skal mere mig at see, hvorledes dette nu kan føres videre.

Rimestad: Den ærede Rigsdagsmand har meget dristigt forklaret saavel sine egne som Andres Ord, og den ærede Rigsdagsmand er meget dristig til at forvekle Hovedsagen med hvad der er det Subsidiaire. Det kan gjerne være, at den ærede Rigsdagsmand for Høllbet Amts 2den Valgkreds og den ærede Ordfører ere komne til det samme Resultat, men derom er Spørgsmaalet ikke; det har jeg slet ikke tvivlet om, jeg har slet ikke tvivlet om, at de ville stemme sammen, og at de Begge have frevet deres Navne under denne Betænkning. Det derimod, hvorom den ærede Rigsdagsmand skulde belære os, det var om den Wei, ad hvilken de vare komne til dette Resultat, og her viser det sig da, at det, der for den ærede Rigsdagsmand er Hovedsagen, nemlig Principet, er for den ærede Ordfører kun det Subsidiaire, og at det, der for den ærede Rigsdagsmand er det Subsidiaire, er for Ordføreren det Principale. Det gjør mig ondt, at den ærede Rigsdagsmand ikke i dette Dieblis og i dette Forhold er istand til at see saa skarpt, som han ellers pleier, og jeg er bange for, at det er en Shgdom hos den ærede Rigsdagsmand, der undertiden paakommer ham, naar han skal see rigtig skarpt. Hvad iøvrigt angaaer Forholdet imellem den ærede Rigsdagsmand og Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer), saa har dette jo slet ikke Noget med denne Sag at bestille. Spørgsmaalet er jo ene og alene om Principet; det maae vi holde fast paa; den ærede Rigsdagsmand vil saa gjerne slippe fra det, men han skal ikke løbe derfra. Jeg tvivler imidlertid ikke paa, at den ærede Rigsdagsmand og den ærede Ordfører ere saa enige, som de kunne være; men det, hvorom Spørgsmaalet her dreier sig, er, ad hvilken Wei de ere komne til dette Resultat, hvilket vilde være belærende for os; thi det skal jo ikke anvendes alene i dette Tilfælde, men i mange andre. Derfor maae vi see, hvorledes de betragte Sagen, og gennem hvilken Tankendvikling de ere komne til dette Resultat. Nu tænker jeg, at den ærede Rigsdagsmand har faaet den Belæring, han ønskede.

Fischer: Enighed er jo noget saa Skjønt, at man har al mulig Grund til, at glæde sig